

**ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA HISTORIE**

**DĚJINY MĚSTA TŘEBÍČE V DOBĚ BAROKNÍCH VALDŠTEJNŮ
BAKALÁŘSKÁ PRÁCE
Roman Bence**

POSUDEK OPONENTA PRÁCE

Bakalářská práce se věnuje dějinám Třebíče, důležitého západomoravského města, a to v období mezi léty 1613 až 1760, tj. oné starší fázi, kdy bylo jako centrum třebíčského panství majetkem rodu Valdštejnů. Třebíč patřila ve sledovaném období mezi největší poddanská města tehdejšího Moravského markrabství, navíc zde žila významná židovská komunita. Preciznější vysvětlení by si zasloužilo časové vymezení tématu: v roce 1613 se skutečně stala jediným držitelem Třebíče Kateřina z Valdštejna (†1637), a sice jakožto dědička po svém právě zemřelém manželovi Smilu Osovském z Doubravice. Ten se stejně jako ona i její druhý manžel, Karel starší ze Žerotína, hlásil k Jednotě bratrské, Třebíč byla v těchto časech významným ohniskem různých variant evropských reforem. Ovšem v podkapitole „Politická situace ve městě 1613–1628“ (s. 10–12) se o období 1613–1618 bohužel nedozvídáme nic (informace jsou pak různě roztroušeny v jiných částech práce). Proto se hned nabízí otázka, zdali by za skutečný počátek valdštejnské éry na Třebíčsku nemělo být spíše považováno až převzetí panství Adamem ml. z Valdštejna v roce 1628/1629. Je proto velká škoda, že nebyla reflektována monografie brněnského historika Tomáše Knoze („Državy Karla staršího ze Žerotína po Bílé hoře“, Brno 2001), v níž je počátkům valdštejnského angažmá v Třebíči věnována zásadní pozornost (kapitola „Třebíč. Valdštejnská rodová kontinuita“, s. 105–166). Za cenné považuji shrnutí k problematice měšťanských elit a cechovních korporací v Třebíči, stejně jako kapitulu o kultuře a vzdělanosti. Zařazení kapitoly „Náboženství“ až za pojednání o barokních opravách či nových stavbách však působí velmi neústrojně – nejen z chronologických ohledů, neboť se pak autor vrací do staršího období, ale především proto, že konfesní a obecně náboženská situace v Třebíči byla vlastně určující pro celé ono valdštejnské období (utrakvismus / Jednota bratrská / luteránství – katolická konfesionalizace – vztahy křesťanství / judaismus). I přes uvedené otázky či doporučení však mohu konstatovat, že toto syntetické zpracování třebíčských raně novověkých dějin adekvátně reflektuje aktuální i starší odbornou literaturu (částečně i archivní prameny) a splňuje tudíž nároky na bakalářskou práci. Navrhuji proto, aby práce byla hodnocena známkou výborně (1).

doc. PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D.

V Praze dne 13. května 2019